

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 186.

Tolvte Session.

80de Møde.

Torsdagen den 31te Januar Kl. 7 Aften.

(Fortfar.)

Formanden: Hvad § 9 angaaer, var der den Uovereensstemmelse imellem Landstingets og Folkethingets Lovforslag, at i Folkethingets Lovforslag heed det: „Behandlingen til Udskrivning, saavel til Hæren som til Søværnet, stæer under Et paa de anordnede Sessioner i Uovereensstemmelse med de bestaaende Forskrifter og fremtidige Love“. Ved Landstingets Forslag ere de Ord: „de bestaaende Forskrifter og fremtidige Love“ forandrede til: „de Forskrifter, som ere eller i Fremtiden maatte blive givne“. Der er nu fra Fællesudvalgets Side ikke til Landstinget gjort nogen Indstilling denne Uovereensstemmelse vedkommende. Jeg antager saaledes, at det er Udvalgets Mening, at Landstinget fastholder den af samme tidligere vedtagne Affattelse. Jeg anseer altsaa Landstingets Lovforslag i dette Punkt for vedtaget.

Vi gaae dernæst over til § 15, hvor det i Folkethingets Lovforslag heed: „De, der ved det første Møde paa Sessionen ei endnu befindes at have den fornødne Tjenestedygtighed — hvortil en Hvide af 61 Tommer hører for dem, der behandles til Udskrivning til den egentlige Landrigstjeneste —“. I Landstingets Lovforslag var den sidste Passus gaaet ud, saaledes at det heed: „De, der ved det første Møde paa Sessionen ei endnu befindes at have den fornødne Tjenestedygtighed eller

som osv.“ Det er af Fællesudvalget foreslaaet, at Landstinget optager den Bestemmelse af Folkethingets Lovforslag, som udgik i Landstinget ved Sagens eneste Behandling der. Det er dette Punkt, jeg nu skal sætte under Forhandling.

Ordføreren: Det vil være i det ærede Things Grindring, at Grunden, hvorfor Landstingets Udvalg i sin Tid foreslog, at den omhandlede Passus skulde udgaae, var den, at man antog, at der iblandt den Deel af den værnepligtige Befolkning, der havde en Hvide af mindre end 61 Tommer, var Flere, der endogsaa vare kraftfuldere og dygtigere til at udholde Værnepligtsbyrden end de, der havde Hviden af 61 Tommer og derover. Man vilde altsaa ved at udstemme denne Bestemmelse af Loven skaffe Administrationen Afgang til at kunne give Regler for, at en mindre Hvide var tilstrækkelig. Jeg maa i denne Henseende erindre om, at det for Tiden er overladt Administrationen at bestemme Hviden for Artillericonstabler, Gardister og Cavallerister, og man antog derfor, at ligesom Administrationen havde frie Hænder i saa Henseende, kunde der ikke være nogen Betænkelse ved, at overlade Administrationen frie Hænder med Hensyn til det Minimum af Hvide, som i Loven var nævnt. Man havde det Haab, at man muligens i Fællesudvalget ogsaa kunde være kommen til Enighed om, at vedtage en bestemt mindre Hvide. Dette Haab er imidlertid glippet, og da man i Fællesudvalget fandt, at det var rettest, at der var en Bestemmelse om det Minimum af Hvide, der burde fordres af